

Arrest

**nr. 99 132 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. VERBOVEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 4 juni 2012, verklaart er zich op 5 juni 2012 vluchteling.

1.2. Op 29 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag \$naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Pashai te zijn van etnische origine, afkomstig uit centraal Khewa (Kuz Kunar district, Nangarhar provincie) en u verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U verklaart dat uw oudere broer, M. F., 2 jaar à 2,5 jaar geleden begon te werken in de Amerikaanse militaire basis Khas Kunar (Kunar provincie) als beveiligingsagent van de torens. U verklaart dat hij de eerste 6 maanden was aangesteld in Khas Kunar en dat hij nadat hij 2 maanden zonder werk zat, werd overgeplaatst naar de basis in Shinwar district (Nangarhar provincie). Toen uw broer te lang naar zijn gewoonte niets van zich had laten horen en al 2 maanden niet meer naar huis was gekomen na zijn aanstelling in Shinwar, werd u ongerust. U verklaart dat u door uw moeder naar Shinwar werd gestuurd om te gaan informeren naar uw broer. Daar zou de commandant, genaamd Mohaiudin, u gezegd hebben dat ze naar hem zochten, maar dat het mogelijk is dat hij is overgeplaatst naar een andere basis. Toen u een maand later nog steeds niets van uw broer had vernomen, ging u terug naar de basis in Shinwar, waar u dezelfde uitleg kreeg. U verklaart dat u besloot op zoek te gaan naar uw broer in andere militaire basissen. U zou 4 keer naar de luchthaven in Jalalabad zijn gegaan, toen u onderweg was voor uw werk zou u 2 keer zijn gestopt in beide basissen in Toopchi en Watapur en u zou een keer naar Khas Kunar zijn geweest. Nergens zou iemand u informatie hebben kunnen geven over uw broer. Toen u de derde en laatste keer naar de basis in Shinwar ging, en u wederom een negatief antwoord kreeg, keerde u terug naar huis. U verklaart dat uw moeder u een brief gaf en dat u deze door uw tante liet voorlezen. In de brief zou de taliban u beschuldigd hebben van spionage omdat zij u aan militaire basissen hadden gezien. Omdat u in gevaar was besloot u het land te verlaten.

U stelt 10 maanden onderweg geweest te zijn vanaf uw huis tot in België. U verklaart te hebben gereisd via Iran en Turkije. In Turkije zou u drie maanden in de gevangenis hebben gezeten omdat u illegaal in het land was. Vervolgens reisde u verder naar Griekenland, waar u nog 6 maanden bent gebleven om nadien verder te reizen naar Italië en Frankrijk. U kwam op 4 juni 2012 aan in België en diende de volgende dag uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw taskara, 3 kopieën van documenten in verband met het werk van uw broer, een dreigbrief en 4 foto's.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Hoewel u het wel aannemelijk heeft gemaakt dat u afkomstig bent uit de provincie Nangarhar, meer bepaald het district Khewa (Kuz Kunar), zijn uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanzet zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan niet overtuigend en op verscheidene sleutelpunten weinig aannemelijk zodat geen geloof gehecht kan worden aan uw asielaanvraag.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat uw broer ooit verdwenen is. Aan de problemen die het gevolg zouden zijn van zijn verdwijning, kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht. Zo dient er in eerste instantie gewezen te worden op het feit dat het eigenaardig is dat u op de militaire basis in Shinwar werd gezegd dat ze naar hem op zoek waren, maar dat het ook kon zijn dat hij werd overgeplaatst naar een andere militaire basis (gehoorverslag CGVS, p. 20). Aangezien het geen grote basis is – in die van Khas Kunar werkten volgens u 20 beveiligingsagenten en deze basis is groter dan die in Shinwar (gehoorverslag CGVS, p. 22) – kan er verwacht worden dat de mensen in de basis van Shinwar op de hoogte zijn of hij al dan niet verdwenen is of werd overgeplaatst. Aangezien zijn taak hoofdzakelijk in de basis zelf was, met uitzondering van enkele opleidingen buiten de basis en zijn verantwoordelijkheid om samen met een chauffeur meermaals per week naar de bazaar 1 kilometer verderop te gaan om inkopen te doen voor de basis (gehoorverslag CGVS, p. 17), zou het logisch zijn dat zijn collega's en/of oversten op de hoogte zouden zijn van een eventuele verdwijning. Bovendien verklaart u aanvankelijk dat u zijn commandant, Mohaiudin, nog nooit ontmoet hebt (gehoorverslag CGVS, p. 22), terwijl u vervolgens verklaart dat precies hij de persoon was met wie u communiceerde over de verdwijning van uw broer (gehoorverslag CGVS, p. 24, 27). Dergelijke tegenstrijdigheden zorgen ervoor dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen sterk in twijfel kan worden getrokken.

Daarbij komt nog dat uit de documenten die u neerlegt ter staving van het werk van uw broer blijkt dat uw broer zijn contract voor zijn dienst op de Shinwar basis werd opgesteld op 5 maart 2012 en dat zijn contract geldig is tot 14 februari 2013. Op het contract staat eveneens vermeld dat hij begon te werken op 15 maart 2012. Uit deze informatie blijkt aldus geenszins dat uw broer anderhalf jaar geleden verdween, zoals u dat verklaart (gehoorverslag CGVS, p. 15). Zelfs al zou hij om welke reden dan ook ooit zijn verdwenen, dan nog kan verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent en dat u weet dat hij (terug) aangesteld is. U was immers verbaasd te horen dat deze informatie op de

documenten staat (gehoorverslag CGVS, p. 27-28). Aangezien u maandelijks contact hebt met uw familie (oom) (gehoorverslag CGVS, p. 9), kan er verwacht worden dat zij u informeren over de stand van zaken. Het is dan ook zeer eigenaardig dat u geen enkel idee hebt over de inhoud van deze documenten (gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaart dat uw oom de vorige keer aan de telefoon zei dat hij geen nieuws had over uw broer, maar dat hij enkel de documenten zou sturen (gehoorverslag CGVS, p. 28). Indien uw broer tot op heden nog steeds vermist zou zijn, zou het bovendien niet logisch zijn dat uw oom documenten zou kunnen bemachtigen waarop staat dat uw broer in dienst trad in maart 2012. Aangezien uw verklaringen over het werk van uw broer volledig tegenstrijdig zijn met de documenten die u neerlegt in verband met zijn werk, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt (bedreiging door Taliban) en die de rechtstreekse aanleiding zouden geweest zijn om het land te verlaten.

Verder kan daaraan worden toegevoegd dat u, toen uw broer gedurende 6 maanden was aangesteld in de Khas Kunar basis (provincie Kunar), wekelijks een tussenstop maakte aan de basis om uw broer te zien toen u voor uw werk hout ging rondbrengen met uw auto (gehoorverslag CGVS, p. 21). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u problemen had toen u deze tussenstops maakte. U verklaart dat u op dit moment nog problemen zou kunnen krijgen in geval van terugkeer omdat u hoe dan ook beschuldigd zal worden van spionage, ook al zou uw broer intussen misschien terug terecht zijn (gehoorverslag CGVS, p. 28). Hier dient echter opgemerkt te worden dat u deze vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt kunnen maken, gezien het feit uw verklaringen over de verdwijning van uw broer ongeloofwaardig zijn, zoals hierboven reeds werd aangetoond.

Bovenstaande argumentatie toont aan dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweringen dat u momenteel gezocht zou worden door de Taliban.

Er dient dan ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Er kan dan ook vastgesteld worden dat u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient echter ook te worden onderzocht of u, ten gevolge van de algemene situatie in uw regio van herkomst, een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient – ondanks u afkomstig bent uit het district Kuz Kunar gelegen in de provincie Nangarhar – evenwel de veiligheidssituatie in de stad Jalalabad te worden beoordeeld, daar het CGVS, op basis van uw verklaringen, van oordeel is dat u in de mogelijkheid verkeert een veilig en redelijk vestigingsalternatief op te bouwen in de stad Jalalabad. U gaf immers te kennen dat uw tante in Jalalabad woont en dat u bij haar jaarlijks op bezoek ging (gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in Jalalabad problemen had of problemen zou hebben in geval van terugkeer. Tot slot houdt het, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas (cfr. supra), ook geen steek dat u in Afghanistan, ook al zou uw broer mogelijks zijn teruggekeerd, toch nog steeds beschuldigd zou worden van spionage en, bijgevolg, met dezelfde problemen geconfronteerd zou worden (gehoorverslag CGVS, p. 28). Vanuit het kader van een asioldossier bekeken is er bijgevolg geen enkele reden waarom u zich niet in de stad Jalalabad zou kunnen vestigen.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Nangarhar, dient in casu de veiligheidssituatie in Jalalabad te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Afghanistan - Veiligheidssituatie Jalalabad" dd. 23 oktober 2012) blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar in 2012 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau erg verschillend is naargelang het district.

Voor wat het district Jalalabad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de situatie in dit district relatief rustig is. Niet alleen het aantal aanslagen, maar ook het aantal burgerslachtoffers is er relatief laag. De aanvallen in Jalalabad hadden zowel in 2011, als in 2012 hoofdzakelijk Afgaanse en internationale troepen als doelwit. Daarenboven is het aantal te betreuren burgerslachtoffers gering. In februari 2011 vielen bij één zware aanslag 40 burgerdoden. In 2012 (jan-sept) vielen in Jalalabad twee burgerdoden bij één incident. Verder raakten slechts bij een beperkt aantal incidenten ook burgers gewond. Voor het overige heeft de stad af te rekenen met gerichte

aanslagen en gerichte moorden op hoge profielen en een hoge criminaliteit. De Afghaanse veiligheidsdiensten controleren de stad en de opstandelingen beschikken slechts over een beperkte operationele capaciteit. Er worden geen aan het conflict toe te dichten vluchtelingenstromen gemeld van burgers die Jalalabad verlaten.

Uit de informatie waarover het GVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is. De aanslagen zijn eerder gericht op bepaalde profielen en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage toegevoegd aan het administratieve dossier.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Afghanistan wordt niet betwist. De documenten van uw broer werden hierboven reeds uitvoerig besproken en kunnen geen verandering brengen in deze beslissing. De dreigbrief kan door om het even wie zijn opgesteld en toont bijgevolg in geen enkel geval aan dat u persoonlijk vervolgd zou worden. Eén foto toont aan dat u samen met iemand, waarvan u zegt dat het uw broer is, fietsen aan het herstellen bent, hetgeen hier niet in vraag wordt gesteld. De andere 3 foto's van uw broer in uniform zijn niet erg duidelijk. Er kan bovendien niet uit afgeleid worden dat het uw broer betreft op deze foto's. Daarnaast kunnen deze foto's uw problemen niet bevestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoeker dient op grond van artikel 63 juncto artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een beroep tot nietigverklaring in tegen 'De **Minister van Binnenlandse Zaken** vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken waarvan de kantoren gelegen zijn in het World Trade Center, tower II, Antwerpsesteenweg 59 te 1000 Brussel', als verwerende partij.

2.2. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepalingen van artikel 57/6, eerste lid, 2° en artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. De Minister van Binnenlandse Zaken kan derhalve niet als verwerende partij worden aangeduid. Verzoeker maakt evenmin duidelijk waarom dit *in casu* wel het geval zou zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker stelt dat hij aan zijn familie inmiddels documenten opvroeg die de verdwijning van zijn broer bewijzen. Heden wacht verzoeker nog op de ontvangst hiervan; aan de problemen die het gevolg zijn van de verdwijning van zijn broer kan bijgevolg wel geloof worden gehecht.

Voor wat betreft de tegenstrijdigheid met betrekking tot commandant Mohaiudin verklaart verzoeker dat hij bedoelde dat hij voormelde commandant nog nooit gezien had voor de verdwijning van zijn broer.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat de veiligheidssituatie in Jalalabad wel van die aard is dat burgers iedere dag moeten vrezen voor hun leven. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen verklaart immers zelf dat uit een analyse van de veiligheidssituatie dat in de provincie Nangarhar in 2012 verslechterd is.

3.2. De asielaanvraag van verzoeker werd blijkens de bestreden beslissing afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn broer ooit verdwenen is, (ii) aangezien verzoekers verklaringen over het werk van zijn broer volledig tegenstrijdig zijn aan de documenten die verzoeker neerlegt in verband met zijn werk kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoeker aanhaalt, met name bedreigingen door de taliban die de rechtstreekse aanleiding zouden geweest zijn om het land te verlaten en (iii) er actueel voor burgers in Jalalabad geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet is.

3.3. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De aanleiding van verzoekers vertrek waren bedreigingen van de taliban die samenhangen met het verdwijnen van zijn broer. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift volledig voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing. Meer bepaald stelde de bestreden beslissing vast dat verzoekers verklaringen volledig tegenstrijdig zijn met de inhoud van de documenten die hij ter staving van het werk van zijn broer neerlegt. Zo blijkt dat het contract van verzoekers broer op de Shinwar basis werd opgesteld op 5 maart 2012 en geldig is tot 14 februari 2013. Op dit contract staat eveneens vermeld dat hij begon te werken op 15 maart 2012. Uit deze informatie blijkt aldus geenszins dat verzoekers broer in de eerste helft van 2011 verdween, zoals verzoeker bij het Commissariaat-generaal verklaarde (gehoorverslag, 15). Terecht stelde de bestreden beslissing dan ook vast dat zelfs al zou verzoekers broer om welke reden dan ook ooit zijn verdwenen, dan nog kan verwacht worden dat verzoeker weet dat hij in maart 2012 terug aangesteld is.

Verzoeker voert aan in zijn verzoekschrift dat hij bijkomende documenten verwacht die de verdwijning van zijn broer zullen bewijzen. Ter zitting worden twee brieven neergelegd die echter bij gebrek aan een voor eensluidend verklaarde vertaling op grond van artikel 8 PR RvV niet in aanmerking worden genomen.

Dienvolgens kan aan het asielrelaas geen geloof worden gehecht en maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat de beoordeling van de veiligheidssituatie betreft met het oog op de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat enerzijds de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar in 2012 verslechterd is, doch anderzijds dat het geweldsniveau erg verschillend is naargelang het district.

Verzoeker is afkomstig uit het district Jalalabad. Uit voormelde informatie blijkt dat de situatie in dit district relatief rustig is. Niet alleen het aantal aanslagen, maar ook het aantal burgerslachtoffers is er relatief laag. De aanvallen in Jalalabad hadden zowel in 2011, als in 2012 hoofdzakelijk Afghaanse en internationale troepen als doelwit. Voor het overige heeft de stad af te rekenen met gerichte aanslagen en gerichte moorden op hoge profielen en een hoge criminaliteit. De Afghaanse veiligheidsdiensten controleren de stad en de opstandelingen beschikken slechts over een beperkte operationele capaciteit. Uit deze informatie blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is. De aanslagen zijn eerder gericht op bepaalde profielen en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER